

Gyerekként átéltem egy világháborút, fiatalként egy forradalmat, öregkoromra egy világjárványt kell megélnem.

Ígértem, hogy a bokorportai misék idejében a karanténból is küldöm az elmélkedést.

A liturgia szerint ma **Virágvasárnap van – Jézus szenvedésének vasárnapja**. Egy diadalmenet rajzolódik ki lelki szemeink előtt. Különös párosítás.

Nem tudom, miért, de egy dal egy mondata szólal meg bennem, mely a hatalom szeretetéről és a szeretet hatalmáról szól. Így: **„A hatalom szeretete, nem a szeretet hatalma!”**

1) A hatalom szeretete

A **koronavírusnál** pregnánsabban semmi sem tudja megmutatni nekünk egy fékezhetetlen hatalom gyilkoló tombolását.

A **koronás királyok**, még a „jó” és „szent” királyok is, tudjuk, hogy mindig kardos királyok voltak, mert mindig hozzájuk tartozott az erőszakhatalom. Mégis megváltóknak véltük őket a történelem folyamán.

Még **Jézust** is megkísértette, hogy a világ országai fölött uralkodjon. A pusztai kísértőt elutasította: **„Takarodj Sátán!”**, de a biztosan várható halála előtt Dávid király módjára számárháton vonult be Jeruzsálembe tanítványai és nagy néptömeg kíséretében, mint **Messiáskirály**. De nem húzta ki a kardot, a gyilkos fegyvert.

Tudjuk, hogy az ünneplő tömeg később éppen ezért kiált halált rá, és kíséri halálmenetben az akasztófára. Megölik azt, aki letéteti a kardot, aki a szeretet prófétája, annak a szeretetnek, mely még az ellenséget sem zárja ki a szeretet fogalmából. Végül is a trónkövetelő királyság vádjával ítéli el a világcsászár helytartója, Poncius Pilátus. A pribékjei pedig gyilkos gúnyval megkoronázzák őt **töviskoronával**, mielőtt keresztre feszítenék.

2) A szeretet hatalma

Bokros fejjel nem tudom nem együtt látni az **aranykoronát** és a **töviskoronát**. És együtt nézve ezt a kettőt, ne látnám magam előtt a **koronásvírust** és annak borzalmas pusztítását.

Két útra szentelhetjük az életünket: a **gyűlölet útjára**, melynek lényege az erőszak, és a **szeretet útjára**, melynek a lényege az erőszakhatalomról való lemondás. Mi ezt úgy fogalmaztuk, hogy a gazdagság, hatalom és erőszak létformája, vagy az adásra-osztozásra, mások szolgálatára-segítésére, és ütésről, bántásról való lemondásra való beállítottság. Ez utóbbit vállalni akkor is, ha ezért töviskoronával jutalmaznak minket.

Hogy ezt az örültséget miért vállaljuk? Mert élhető, boldog és szabad világot akarunk, és nem erőszak uralta rabvilágot. Földi Istenországot és nem földi poklot.

Most is, és majd ha a karanténból kiszabadulunk, akkor a vírussal szemben a **virtust** (a sokat emlegetett magyar virtust?) kellene elővinnünk.

Ha a halál angyala exponenciálisan növekvő rombolással tör a céljára, nekünk is fokozott erővel kellene terjesztenünk a **szeretetvírust** – szóval és példával. A halál görbáját az élet vonalával helyettesíteni.

--- Múlt vasárnap kis **közösségünk** a **virtuális térben** találkozott, ha már személyesen nem tehetjük. Úgy gondoljuk, hogy amíg a Gyilkos Koronás Rém odakinn tombol, mi idebenn erősíthetjük magunkat, és amit lehet most, de amit majd később tehetünk, arra már most erősítjük egymást. Virágvasárnapok és halálmenetek nélküli **szeretettelétre** vágunk, tanulva a Koronás Vírus példájából is!

Tartsunk össze!

„Fizikai távolság, szellemi-lelki közelség”

Ez legyen a jelszó!

[Kovács László elmélkedése, 2020. április 5.]

